

Szerkesztőségi iroda:

Főút Szt. Ferencziek háza, emelet, balra. — Szerkesztővel arcbéli lehet *mondanap* 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény *Margitai József* szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlerek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak

MŰRAKÖZ

Előfizetési árak:

Egy év ára 4 ft
Fél év 2 ft
Negyed év 1 ft
Egyes szám 10 kr.

Hirdetéseket még elfogadjunk:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Helyben:
Schalek H., Dakes M., Oppelt A.,
Daube G. L. és társaság és Horváth
Brúben: Stern M.

Nyitlér pénteken 10 hr.

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Műraköz” titeli ügyvezető szövetkezet, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár”, a „Alsó-Muraközi-Takarékpénztár” és a „Ünneplő-szövetkezet” a Muraköz-kegyudéki közművelődési „Ünneplő-szövetkezet” hivatalos közlönye.

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Figyelemmel olvastam becses lapja mult számában a gabonakereskedők szövegeiről írt közleményt és örültem, hogy ezután nem fogják a szegény néptől holmi gyerkőcsök, meg más nem gabonakereskedőket a város végén ugyszólván elkapkodni véres verejtékkel szerzett évi termését, hogy azt a gabonakereskedők drágában eladják. Ezután legalább azt az egyiket hatoskát, amit az ugyneve ettől szénzálók szereztek, a termelő nép maga fogja eltenni.

A gabonakereskedők szövetsége tehát csakis hasznosnak lehet a gazdák közösségre és a csáktornyai pia. zra. de egyuttal magukra a gabonakereskedőkre nézve is.

Ezt mind helyesnek találom. Ha a gabonakereskedőknek megélési módjuk, kenyérkeresetük a gabonakereskedés a saját érdekükben jól tették, hogy szövetkeztek, mert leginkább az ő káruk, ha másodkézből kell gabonát vásárolniuk és nem közvetlenül a termelőtől. Helyesnek találom tehát azt, hogy aki nem gabonakereskedő, az ne kereskedjék gabonával, aki nem ügyvéd, ne vigyen pörököt és aki nem szabó, az ne varrjon kabátot.

„Sufor ne ultra crepidam!” Ezt a közmondás alakjában felvetett axiómát elfogadván, nekem is eszemem támadt, amit

hogy t. szerkesztő úr engedelmével nyilvánosságra hozok — nem a gabonakereskedők ellen, hanem kizárólag a nép érdekében teszem.

Az i mert és előbb említett közmondásra támaszkodva felállítom titelemet: „Gabonakereskedő, maradj a foglalkozásodnál és a gabonáival ne csinálj hitelműveletet!”

Mert és ez tény — Csáktornyan a gabonakereskedők nem csak vesznek a néptől gabonát, hanem annak kölcsön is adnak.

A tél végén, tavasz felé, amidőn a hombár körül és nincs mielőtt kenyeret sütni, a megszorult nép, jó szívű (?) kereskedők től kap egy-egy zsák gabonát, illetőleg ocsut a jövő termés fejében e ölegül, amelyért aztán agyanannyi illetőleg kamat fejében több de jó minőségű gabonát kell aratás után behoznia. Egy ember maga nem kap hitelt, mert lát halandókat vagyunk, hanem öten, tízen egymásért egyetemlegesen állva.

Az aratásnak vége, a termés rossz, vagy nagyon középszerű s a reményben csalatkozott gazda viheti a termést a tavasszal kötelezett gabonátöke és gabonakamat fejében a gabonakereskedőhöz s azt veszi és rá, hogy a közeledő télre nem igen marad örleni, annál kevésbbé eladható gabonája.

Nem akarok a gabona kikölcsönző ke-

reskedők szívéhez apellálni, tudván jól hogy szavamnak nem igen lenne hatása, hanem a színtézetek igazgatósága figyelmét szándékozom felhívni az említett körülményre, és tisztelettel kérdezem:

Vajon nem volna-e helyes, ha a vidékünkbeli takarékpénztárak felesleges pénzüket a nép számára gabonarakarátákat állítanának és a megszorult népek tavasszal onnét kenyérnek valót adnának kő szőnrendes és nem uszora kamatra? A takarékpénztárak ezt karöltve megtehetnék; hasznuk volna belőle, a megszorult nép pedig ocsu helyett jó gabonát kapna, amelynek kamata nem volna olyan, amely alatt a nép nyögne.

Ajánlom soraimat a csáktornyai, perlaki és a lendvai takarékpénztárak szives figyelmébe!

Héparát.

A csáktornyai gazdák és iparosok hitel-szövetkeze

Jegyzőkönyv.

Felvételei Csáktornyan, 1888. évi okt. 15-én a Gazdák és iparosok általános hite szövetkezete csáktornyai fióktelepének kezeli és ellenőrző bizottsági alakuló közgyűléséről.

A gazdák és iparosok hitelszövetkezete

A „Műraköz” tárczája

SZIVLOBBANÁS

— Magánbeszéd. —

Mondja egy fiatal ember.

(Vége)

De nini, mi ez itt az újjamon!
(Megilletődve) Egy gyűrű a gyűrű
a a jegygyűrű az ő arany jegygyűrűje.
Harom helye hogy adta, erőltetett kacajjal: Azt hitte a jámbor hogy, ennek a láncszemnek a folytatását a lekemben találja.
No ez is eldobom, ne legyen semmi. a mi hozzáköt. (Gondolkozik, aztán nemi érzékenységgel folytatja)
Ej de minek is dobjam ezt el!
Éteszem emlékül, hadd maradjon talami töle

Aztán, ha jól meggondolom, nem is muszáj letenni az újjamról: hadd emlékeztessen régi csobaszágaimra.

Különben sem áll rosszul az újjamon, aztán meg is fogadtam neki, hogy sohasem húzom le, sőt meg is esküdtem, hogy még a koporsómba is leviszem. Ő nem esküdött meg mikor az onymet átvette, csak azt mondta: Tudod Pista, hogy én téged igazán szeretek, ha te engem valaha megcsatnál, akkor őszesőrném ezt a gyűrűt, aztán piszolyba tenném és befelém a szíembe.

Érre mind a ketten elkezdünk sírni, és sírtunk háraig.

Az igaz, hogy nagy bolondok voltunk (Meg-törli a zsebkendővel a szemét.)

Különben azt az egyet meg kell hagyni, hogy kedves — lelkű leány volt. Mikor a szemével rám revelt, egy egész mennyország ragyogott szám tele mosolygó angyalarcokkal.

No a szemre kedveztél meg is kegyelmezek az arczképekre. (Felveszi)

Éteszem a ládám fenekére, — majd ha öreg leszek, előveszem aztán megmutatom az unokáimnak. (Nézegeti.) Az igaz, hogy Helenának nagyon szép fekete szemei vannak, de az igaz, hogy Teresinek meg gyönyörű szép kék szem van.

Aztán a szemöldöke éppen olyan fekete, mint a Helenéé, sőt ha jól meggondolom, valamivel leketébb is. Hej sokszor is mondtam neki:

A te szemed olyan kek,
Mint a nyári tiszta égy,
Szemöldököd szivárvány,
Szöke hajja barna lány!

Ezt a verset én irtam Tereséhez, soha életemben nem irtam ennél szebb verset, az igaz, hogy ezt egy pajtásom csinálta borátságából. Hanem az is bizonyos hogy kek szemű lány fekete szemöldökkel csak egy van a világon és ez Teresé!

No Teresé, a szemöldökét nem teszik a ládám fenekére, hanem beleteszek az imádságos könyvembe, ahhoz ugy is tudom, hogy nem nyúl senki, migam sem tudom még mi van benne.

Hej emlékezetes nap is volt az, mikor ezt az arczképet adadt! Bucuzni mentem hozzá, mert egy kőn pos. a zászor, kellett találnom.

Hogy megsírtunk-rítottunk egymás mellett! Ezek a gyönyörű kek szemek igazgyöngyökkel lettek tele és arczomra kezemre ugy hullt a köny-mint a langyos tavaszi eső. Azt hittem, soha sem látjuk többé egymást, pedig csak Pápara mentem, a keresztapam hitt meg disznótorra.

Akkor adtad ezt az arczképet, titokban vetted le magadt, és oly kedvesen leptél meg vele, hogy elborítottam csókjaimmal még a kö-tényed fodrát is.

Te meg mosolyogtál a könyveden keresztül, mint az ég, midőn napsgárral ragyogja át a par-metező esőt.

En lecsókoltam a könyvedet és nevetve bu-cusztunk el egymástól!

Ez a nap feledhetetlen előttem!

Ezért a napért meg is hecsültem az arcz-képedet, nem dugom el az imádságos könyvembe, hanem beleteszem egy új arczképrámába. (Leteszi az arczképet az asztalra, aztán föl és alá jár.)

Ha jól meggondolom, olyan gyengéd fehér arczja nincs Helenának, mint Teresinek. Azok a rózsák, haj! azok a rózsák olyan izé: csinált virágok is lehetnek ám. Mai világban igen kop-tatják a lányok a fatika kilincsét pirosítóért! és mint egy gyógyszerész barátom beszélte, több puder hogy el patikájában, mint liszt a szomszéd- lisztkereskedésben. No hiszen a forgalom külön-böz szokott lenni, de hát még is luza dolog ez!

Azt határozottan tudom, hogy Teresikém nem is ismeri a szépítő szereket, valahányszor őscsészkölgöttam az arczát, mindig csak az ő kedves izét éreztem rajta.

No az arczát, azt a kedves angyalarcot nem is felejttem el soha,

csáktornyai flóktelepének kezelő- és ellenőrző bizottsága a következőképp alakult meg:

A hitelszövetség elnöke Wagner Ferencz, kezelőbizottsági tagok: Kollarits Flórián, Köffer József, Masztnak József, Prémecz Miklós, Zorics János és Mekovecz István. Ellenőrző bizottsági tagok: Debits János elnök, Jakopcsics István, Lukács István.

Elnöklő Wagner Ferencz konstatálván a kezelő- és ellenőrző bizottság megalakulását, felteszi a kérdést, vajjon a megválasztottak elfogadják e megválasztásukat?

A megválasztottak egyhangulag kijelentették, miszerint a megválasztást elfogadják.

Elnök a maga részéről szintén kijelenti, miszerint a megválasztást elfogadja.

Elnök felhívja a közgyűlést a pénztáros, jegyző és titkár megválasztására, valamint a hivatalos napoknak, úgy a hivatalos helyiség kiültetésére.

A közgyűlés pénztárosnak Masztnak Józsefet, titkárnak Kollarits Flóriánt, jegyzőnek Köffer Józsefet egyhangulag megválasztotta. Hivatalos napul minden héten vasárnap délután 2-4 óráját pénztáros úr házában tüzte ki.

Elnök a tisztikar megalakulását konstatálván, a saját úgy tiszti tagtársai nevében a közgyűlésnek, a bennük helyezett bizalomért köszönetét nyilvánította és az ülést bezárta.

Csáktornyan, 1888. okt. 15.

Wagner Ferencz
elnök.

A közigazgatási bizottság ülése.

Svastsita Benő főispán úr öméltségának llnöktele alatt a közig. biz. október havi üléseit f. hó 9 én tartotta.

Az alsipáni havi jelentés felolvasása és tudomásul vétele után folyó ügyek tárgyalattak.

Főispán úr ő méltósága az ülésen behatón foglalkozott a nagy veszedelemmel, mely megyénk balatonai szőlőtermését a phylloxera fellépte által veszélyezteti s a

Kivált mikor úgy az egyik könyökre támasztotta a fejét, aztán feloldalt rá málézott azokkal a szép kezemeivel, a haja pedig, azok az arany-fürtök árnyékat vetettek leher homlokára — oh ilyenkor úgy néztek ki, mint egy megtestesült szerelmi költemény.

Ez a fűrt, meg a fülecskére mellől való, olyan szépen kandikált onnan mindig réám, mint egy piros rózsza mellé búj napugár. Már miért is tipornák a porba, (Felveszi). Adott ő okot arra, hogy ily szivtelen legyek? (Orrához emeli). Aztán rajta van az illata is, az az édes heitörp illat, mely annyiszor mámorossá tett. Őt érzem magam mellett, ha ezen illatot lelkembe szívom, és önkénytelenül is ajkakt keressen.... Mi ilyen szép arányszínű ha is ez, mennyivel gyöngösb, puhább, finyesebb mint a Helené. Ha összehasonlítom a két haját, a Helenéé olyan e mellett, mint az arányszínű selyem mellett a fekete zérna.

Dehogy dobom el. Miért is tennem, hiszen úgy szeretet engem, hogy meg sem tudom érdemeln.

Es én kegyetlen-meg ezt a kis rózsaszínű szallagot is eldobtam. (Felveszi ajkaihoz emeli). Ez a legkedvesebb em ekem tőle. Akkor este adta az első csókot!

Oh első csók! Egész tündér-világ van ebben a szóban! Miho ábránd, miho érzelem. Egy pillanatra tartott csak, de annak a pillanattal kéjében összevalem előttem az örökévalóság.

Egy évig jártam már akkor hozzá és ő is szereti, de még csak a kezét sem hagyta kezemben nyugodni. Egy téli délután nála voltam. Az esti homály áderengte a szobát, és ábránd-zink bűvés képekkel festék a jövőt. Ajkunk hall-

tönkrejutással fenyegeti. Okvetlen kell gondoskodni oly módookról, melyekkel az ottani nép megélhetése biztosíthatnák. Itt az idő a magas kormányánál a vész nagyságát egész leplezetlenül feltárni. Főispán úr azon indítványt tette, hogy a közigazgatási bizottság keresse meg a magas minsteriumot az iránt, hogy kegyeskedjék geológ- és kultur-mérnöki közegzeit a hely színére kiküldeni, kik ott puhatolásokat és tanulmányokat téve, ezek alapján a kellő irány meg adatnék arra nézve, minő termelési irány lenne ott legalkalmasabb. A közigazgatási bizottság főispán úr öméltségának indítványát egyhangulag elfogadta.

A dícskál, Eger Áraacs és Szabar közti utvonat kijellett irányát a bizottság elfogadta s annak kiegészítést elrendelte.

Kir. tantfőgyelő úr havi jelentésében előadta, hogy a vallás- és közoktatásügyi minster úr megengedte miszerint az alae gerségi két osztályú felső leányiskola négy osztályú polgári leányiskolává átalakíttassék. Az egyedutai állami iskolának építési költségetése a magas minsteriumhoz felterjesztett. — Az eszteregnyei községi iskola veszélyes állapotúnak, megvizsgálattása czéljából a járási főszolgabíró megkereste. — A tízvezes által elharmasztott almási r. kath. iskola újból felépítése ügyében az egyházi főhatóságot megkereste. — A pacsai lelkész jelentése szerint a plebániájához tartozó felsőrajki r. kath. iskola helyisége két tanteremmel elkészült, Csónkahegyháton tavall megnyitott iskola október hó végével új helyiségben fog elhelyeztetni. — Keszthelyi utja alkalmából az ottani népoktatási tanintezetek igazgatóságával a fenforgó személyi és dologi ügyeket megtárgyalta.

Végül jelenté, hogy a vallás és közoktatásügyi minster a perlaki állami elemi iskola tanestületét ezen időszakban ismét egygyel megszaporítván ezen virágzó mura közli iskolában több mint ötszáz növendék most már kilencz tanerő vezetése mellett nyer oktatást.

A kursanezi és perlaki állami iskolák 1888/9. tanévi költségvetései a magas minsteriumhoz pártolólag felterjesztettek.

tott, de szívünk sokat beszélt. Végre én szólaltam meg: „Tercsikém! Ő azzal az edes lágy hangjával ferdézte: „Nos? — En szerettem. — Adj egy csókot!” A czárnának havát biborláng futotta át. Szemeinek csillagok, egy elolvadt köny, nem: egy elolvadt gyemánt ragyogott! Lágyam, ábrándosan hajolt hozzám. En átöleltem és érzelmeink egy esőben olvadt össze.... De ugyan e pillana ben anyja nyitotta be az ajtót. Tercsi elugrott. Ruhájának ez a szallaga megakadt a varrógepben és elszakadt. Igen, ez a szalag az a melyik elmeséi nekem az első csók történetét.

Nem, ezt nem dobom el. Ezt visszateszt a szivemre, és ezt a történet is. Hiszen olyan edes olyan boldog órák emléke mind a kettő.

Es ezt is visszateszt (Felveszi a másit), ezt a bárgyomást, csillagos ábrándos női éj emléket. Oh mily jól mulattunk. Szabadon öleltem át a táncban, ajkaink suttogtak, én bökőkál halmoztam őt el, és ő olyan kedvesen mosolygott!

Es ezt a drágát, ezt az anyagyt hagyám én el, egy ismeretlenről, a kit csak tudog láttam, aki hozzá képest semmiség nem! (Soha! Jöjjetek vissza emlékek! erre a szivemre az én szivemre, a Tercsi szivére. Itt a ti helyetek, nem is lép el innét semmi csak a halál!

Es most..... megyek az én kedves egyetlen Tercsikémhez! Kalapját veszi és elrohan).

Gárdonyi.

Az Árvaszéki elnök úr jelentése szerint a fogalmazói karnál hátralék volt augusztus végén 1814 szeptember hóban beérkezett 2309 s így elintézés alá került 4123 ügydarab melyből szeptember hóban feloldogtak 2371 darabot s így szeptember végén maradt hátralék 1752 drb.

A ULÖNFÉLEK.

— Gyaszír. Mannheim Jakab csáktornyai kir. adóhivatali számtiszt életének 42. évében f. hó 18 én elhunyt. A boldogultnak hűl tetemei okt. 19 én d. u. 2 órákor tétettek a község részvéte mellett a csáktornyai izr. sírkertbe örök nyugalomra. Béke lengjen hamvai fölött.

— Köszönetnyilvánítás. Nem mulasztathatjuk el nyilvánosan is köszönetet mondani azon nagy jószívűségért, mellyel az alsó domborui Hirschler testvér urak egytelünket a kottorui önkényes tüzoltó-egyletet megajándékozták; a nagylelkű adomány 80 frt készpénz, azonkívül ingyen adnak deszkákat a gyakorlati alkotmányhoz.... E tettel újra gazdagodott azon honfui érnénye s áma, mellyel ők bőven diszítik áldásos életük minden mozzanatát. Az ég áldása kísérje müködésüket. Kottorui 1888. október 18 án, az egytel nevében: Kollay elnök, Kele főparancsnok.

— Eloptak a puszkáját. Hrasztics András krizsopuljei erdőőr e hó 7-én szobájában vacsorált; ez alkalmat felhasználván valamiféle jómódar, a folyosó egyik szegletébe támasztott fegyverét elemelte.

— Nő-tolvajok. Czimbalek kanizsai bordélyház tulajdonos egyik személye gazdájától 30-40 frt értékű ruhaneműt és ékszeret lopott s megszökött. A nyom Csáktornya felé vezetett, ahol a tettes egyik leányban Brailovits Klára személyében feltaláltott. A tolvajlásra vetemedett leányt Nagy Kanizsára kísérték. — Csáktornyan Horváth Imre e hó 10 én eladta sertését és a pénzt 12 frt 70 kr. a szekrényébe zárta; szomszédja: Zadavecz Ilona leleskedelt utánna, a szekrényt feltörte és a pénzt onnét ellopta. A tolvajnót elfogták.

— Fegyveres rablók garázdálkodtak — ezuttal nem valami löképezés bankjánál hanem egy szegény tanítónál. Halatlan dolog! E hó 14-én éjel két és három óra közti Herboly Alajos lippai, vendvidéki tanító lakásán hét fegyveres rabló jelent meg, ezek közül három a tanító melleszobájában ablakán át behatolt a lakásba, míg a többi az ablak és ajtó körül lest állott. A rablók a szekrényeket kezdték feltörni s abból ruhaneműt kiszedni, a zajra a tanító félbredt és hálószobájából két lövést intézett a rablókra, mire a rablók 1 ét lövéssel felelték anélkül, hogy talá tak volna. Erre a tanító nevével és kisdéd gyermekével az udvarra nyíló ajtón akart menekülni, de minthogy az ajtó kívülről a rablók által be volt zárva, kénytelenek voltak a padlásra menekülni. Ezuttal a rablók zavartalanul raboltak és elvittek pénzt és ruhaneműben 126 frt értékét. Elmenetelük után a rablók 2 kapát, 1 vésőt, 1 istrángot és 1 viaszlyertyát hagytak hátra mint bűnjelét. A tetteseket a kanizsai csendőr főhadnagy 16 csendőrral nyomozza. A rátkai erdőben — amint értesülünk — a napokban szintén mulatkozot két fegyveres csavargó.

— Koszori mese, szavalmány-dal és jätékkönyv cím alatt óvodák családok a népiszkolák I. II. osztálya számára nagyon esinos kiállítású könyv került ki lapunk kiadójának nyomdájából. A művet Molnár Mari csáktornyai óvodai irtó és P. Szatmáry Károlynak a „Kisdédovók Országos Egylete” Elnökének ajánlotta. A munkát az idő-

pripeča se sa steklom vukom. Vezda ipak dobili smo glas iz Bukarešta, da je nedaleko Buzenna stekli vuk med ljud- dobežal ter predi, nego bi ga bili skončati mogli, zgrizel je dvadeset i tri človeka i deset psov. Zver ova pogibeljna vuša a je prez traga i Bog zna, koliko bude još nesreće preuzrokovala!

Nihilisti.

Ovi pogibejni prevratniški ruski nikada nemiruju, ako se i nečuje od njih navede glas, ipak oni skromno delaju i ruju pod cesarskom vladom mečue Rusije. Vu Moskvi našli su n zadvajna policišti jedao skrovno društvo nihilističko, koje je ba: taj hip bombi i krive peneze delo o v jednoj podzemnoj fabriki njihovej. Iz tu najdenih p smah vidi se, da su ovi pogibeljni ljudi novu urotu snovali proti življenju cara, koju bi bili za kratki čas spelali. Siromašni cer, kak mu se vidi vu tom orsegu?

Lutrija.

Gyurkovics Štefan hulanrski stražaušter postal je srećen človek. Vu Ljubljani hodil je vu jednu trafikku navadno cigare kupovat, gde mu je trafikantica silom narila nuda jeden lez (zgoditek), za kojega je plati 3 frt 50 kr. Več nije niti mislil na stvar, kad na je enkrat bude poiskani ter mu na znanje dano, da je zgoditek njegov pod brojem 73. izišel i on s njim dvesto jezer forintov dobil. I takva sreća je malo kojega soldata poiskala!

Strahotna šala.

Vu gajču za j dnom kasinom palazicem se vu Budapeštu, dopustil si je nekoj šaljivce groznu igru. Izak pal je negde čovečji kostur (skelett), kojega je lepo skoplosil, s drotom kotrig kotrigu privezal ter ga vu taj gajč k jednomu drevu postavil. Da bude šala podpuza, započl mu je v zube malu zemljenu pipu a v lubanju del je goruču sveču. Drugo nije šaljivce taj brččas post čl hotel, nego da polek prelazeci ljudstvo preplasi, nu to je ipak malo pregrozna šala s človečjim kosturou.

Nesreća na željeznici

To se samo po sebi razumeva, da se je ova pak vu Ameriki pripetila! Iz Newyorka čujemo, da su se vu Pensilvaniji dva vlakli tresnuli i to tolikom silom, da se je više vagonov na drobne komade sdrobilo. Ne anda čudo, ča je pri to nesreći 40 ljudih življenje svoje izgubilo. Da se toliko nesreće pripetca pri željeznicaht amerikanskih, to je jedini zrok tai, da ončasnji vlakli vinogo naglašc idu, nego naši.

Telegram.

Na kolodvor čakovski došel je k zadržemu sejmu sledeći telegram: Prosim naj mi na prejk zutra dva svinjka vagona priprave, ar onda moram odputovati. Zutra nemoram dojt ar juternji vlak nenaklada roče. Telegram ovaj prouzrokoval je na celom kolodvoru veliki smeh tim više, ar je dotični trgovec svim tam dobro poznata pe šma.

Veliki post.

Poznano je post, č tateljem, kak glasovit postal Merlati i Succi, koji su se s dugim postom odlikovali. Dugo nismo od ovih postnih sportmanov čuli glasa. Sada pak dohali: jaju glasi, da se Succi po drugupit producira s postom i to vu Barcellona. Več je preko dvadeset danah, da nije nikaj jel, vu to vreme izgubil je 15 kilogramov od svoje navadne težne, nu drugač je zdrav. Željni smo znati, koliko vremena buče vezda prez hrane uzdržal.

Steklojelec.

I takovih ima na svetu! To smo čuli, da je jeden Medjimurec snop kuruzinaj pojel drugupit stari škriljak i priličnu porciju sena

požvakal, ali da bi što steklo jel, toga nebi bili verovali. Pak eto i takov se je nasel! Vu Be-linu našel se je v jednoj pivarni nemeč, koj je za okladu (vadingu) jedno pivinsko steklo (kriglec) sa strahovitimi svojimi zubni zdrobil i za par časov pojel. Zelimo mu dober apetit k takvom ručku!

NEKAJ ZA KRATEK ČAS

Prešlo je tomu već vnogo ljet, kak je Janči garda pejal suica i ješkuta. Sudec se je zval Vrag, a ješkut Šargec.

Ali i kučšovomu konju je bilo ime Šargec, koj je pak jako leni bil, i zato ga je furt špotal s ovimi rečmi: „Gyati tece Šargec, gyi! Da bi strela vu te vudila, kaj si tak leni!

I sudec se je nsto jako vtak smejal, kaj se je od smeha po koteni tukel.

No dragi amice, hajd ljepo njih postuj: naš koruš Janči! rekel je sudec.

Jeskut je samo pogotnul reč i tih je bil. Za kratek čas počel je kočš opet staru notu ovak: „Šargec! ejnje no, kaj nikam nebun mogel s tobom dojt, ej da bi vrag vu te vlezal!

Ah vezda se je i ješkut dos a nasmejl.

No, rekel je ješkut sudec, dmine špekabilis niti iz njih se nije kučš Janči spozabil.

Jeden pi'anec išel je vu kromu i ondi je pijančeval do polnoči.

Onda je zval kelnera.

Matjaš ja bum plati!

Tessék!

Spil sam šest litrov vina.

Prosim, im su dostojali oseu litrov vina zpiti.

Ah to je ne moguče.

Je pak zakaj nebi bilo moguče?

Ako ti velim da je ne moguče, ar gda ja zpjem šest litrov vina, onda mi je ravno do guta.

Je to je nikaj ne, odgovoril je kelner, ar ovi zadnji dva litri su njim onda otišli vu glavu!

Bla je strašno velika zma, gla su jednoga to l v a j a peljali na m e s t o, gde bi ga o b e s i l i. Gđa je već do toga došlo, kaj i si opravu sikel, obrnul se je k sudcu i čisto ozbiljno je rekel: Aj pustite barem bandu na meni, ar bog i bogne vu tm hladnom vremenu bum si još zdravce pokvaril.

Kolendar.

(Od 20-ga do 27-ga)

- 21. Nedelja. Ursula dev. muč.
- 22. Ponedeljek. Koudala b. muč.
- 23. Tork. Ivan Kapistr.
- 24. Sreda. Rafael ark.
- 25. Četrek. Krispin muč.
- 26. Petek. Demetrij muč. Sejan vu M. Serdišu.
- 27. Subota. Sabina muč.

CENA ŽITKA

Kuruza 5 — Pšenica 7. — — Hrz 5. —
Ječmen 5.— 6. Zub 5. Grab beli 8 24 žuti 7.50

LOTTERIJA.

Grac 14. oktobra 1888.
SL. 37. 61. 62. 21.

Odgovorni urednik:
MARGITAI JOZSEF

Arverést hirdelmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhiré teszi hogy Stefók Jakab alsó kralyoveci lakós végrehajtónak, Horváth Tamás palinoveci lakós végrehajntak szenvedő elleni 131 frt 5 kr. tóke, ennek 1887 évi november 22-től járó 6 százalékos kamata; 11 frt 50 kr. per 8 frt 50 kr. végrehajtási, 9 frt 35 kr. ezuttali költségek k elégitése céljából a nagy kanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. járásbiróság:) területén lévő Palinovecz község 269 sztkvben fekvő Horváth Pál, Anirác, Tamás, és Zema Franciska tulajdonául bejegyzett A I. 15, 92, 472, 492 hrsz. 518 ft becsértékű ház, belsőiség, szántóföld és rétek továbbá az ugyazon tkvben a nevezettek tulajdonául bejegyzett f. 598 hrsz. 69 ft becsértékű szántó. f. 600 hrsz. 32 ft becsértékű rét, f. 602 hrsz. 384 frt. becsértékű szántó a végrehajtási törv. 156 §-ához képest

1888 évi október hó 31. napjan d. e. 10 órakor Palinovecen a községbiró házául Grész Alajos vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen eladati fog. Ezen árverés által a fentebb elisorolt ingatlanoknak Horváth Tamás és neje Zema Franciska nevéen álló részére Horváth István és Vidovics Mária javára bejegyzett kikötményi jog nem érintetik. Ha azonban az ingatlanok oly árban adatrának el mely a kikötmény bejegyzését megelőző mintegy 900 ft tehertétel fedezésére szükséges összeget meg nem éti, az árverés hatálytalanná válik, s az ingatlanok a szolgalmi jog fentartása nélkül a kitűzött határnapon újabban elárvereztetik.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság
767 1—1

Arverést hirdelmény.

A perlaki kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhiré teszi, hogy Cziczeli József végrehajtónak, Meszarek Márk eleni végrehajtási ügyében 84 frt tóke, ennek 1887 évi junius 24-től járó 6 százalékos kamatai 37 frt 75 kr. per 7 frt 80 kr. végrehajtási és 9 frt 85 kr. ezuttali költségek kielégítése céljából a nkanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. járásbiróság:) területén lévő dekanovecz község 32 sztkvben A I 31, 161, 473, 517, 523, 677 és 789 hrszám alatt Meszarek Klára, György, Teréz, Katalin, Márk, Mária, Lénárd, Mihály és Rozália tulajdonául bejegyzett ingatlanok az ezekhez tartozó legelő és erdő illetmény 1267 frt becsértékben továbbá a dekanoveczai 154 sztelekkönyvben A f. 315 hrszám alatt ugyanazok tulajdonául bejegyzett 47 frt becsértékű ingatlan 1888. évi október hó 29. napjan d. e. 10 órakor

Dekánoveczon a község házául Grész Alajos ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen az 1881. évi 60 t. cz. 156 §-a értelmében elfognak adati. Ezen árverés által a fentebb elisorolt ingatlanoknak Meszarek Márk, Mára, Lénárd, Mihály és Rozália nevéen álló részére özv. Meszarek Imréné javá a bejegyzett szolgalmi jog nem érintetik. Kikültási ár a fentebb kített becsár. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

A perlaki kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.
765 1—1

usnak heterjeszi, a ki ismét azt kötelességszerűleg igyekezend az illető helyre benyújtani — különben:

10-er: Igyekezend ő lehetőleg mielőbb az erdők, és vadászati területeknek kiterjedését, és határait kitudni, és az alája rendelt vadászokkal megismertetni, hogy sem ő, sem pedig az erdőmester az ő alárendeltjei, nem tudásból idegen területen vadászzanak, vagy pedig a szomszédos birtokok az uradalmi terüle ténne járjanak általa a hatósággal való kellemetlen összekocczásának elkerültesének.

Együttal őrizkedni fog valamint ő, az erdőmester, úgy szintén az alárendeltjei, bár mi néven nevezendő vadat lelőni, avagy megfogadni, kivéve, ha arra a prefektustól megbatalmazva leend, a midőn is az ily vad a meghatározott számu fajban, a kitűzött időben pontosan beküldendő, és ámbár,

11-er: Ő neki, az erdőmesternek, valamint általa, az alárendelt vadászoknak mindenekelőtt fő kötelessége a vadjárás területét lehetőleg kiterjesztetni, mind a mellett ő az erdőmester és általa az alája rendelt vadászok csoportja szigoruan utasítatik, hogy a vadászterület szomszéd-ságában elhelyezett szántóföldeken, réteken és szőlőkön, legyenek azok akár az uraságé, akár a jobbágyoké. Kár ne okoztassék, hanem minden lehető eszközt felhasználván, azok, úgy szintén a rajtuk levő termés minden kártól megóvassanak.

12-er: Kimaradhatlan bűntettesök, és kegyvesztésök terhe alatt, megiltom valamint az erdőmesternek úgy szintén alárendeltjeinek, hogy a szegény nép által — saját földjük, rétjük, termésük és szőlőjük a vadak berohanásai ellen készített sörények, és árkokat, akár alatomossan, akár pedig nyíltan elrontsák, illetőleg betemessék sőtellenkezőleg az illetőknek legyenek segítségükre,

tanácsosnál szolgálván nekik, hogy a földék, termések és a szőlők, a vad berohanása ellen — miként legjobban megmenethetők. —

Ellenben az erdőmester, semmi szin alatt megengedni nem fogja, hogy a paraszatok akarvak, akár pedig eles tölésekkel a vadra löjjenek avagy kutyáikkal a vadat elriasszák. — Azon esetre azonban, ha valamelyik alattvaló puskával, vagy kutyával a földéken vagy a vadász területen tálatatnék, felhatalmazom a vadászokat, a kutyát azonnal agyon löni, és a fegyvert elkobozni — amely fegyver azonnal az erdőmesternél leteendő, a kinek kötelessége leend, az illető alattvaló nevét kinyomozni, és az egész ügyről a puskát cda csatolva — a prefektusnál jelentését heterjeszteni.

Hasonlólag ő az erdőmester, úgy szintén összes alárendeltjei, teljes szorgalommal, kiváló ügyelmüket az orvadászokra fordítják, és ha néhányat meglesni, illetőleg rájók az orvadászokat behozonyítani sikerül, ő az erdőmester — az ügyet, a puskákat mellékelvén — a prefektusnak bejelenti.

13-er: Nem lévén szándékom, a szigeten lakó nemesektől minden örömet, és vadászati mulatságot elvinni beleegyezem: hogy saját szükségükre az erdőkön és egyéb befalított helyeken kívül, logylok, rézce és nyulakra vadászhassanak, a mi is valamint az erdőmester, úgy szintén az alárendelt vadászai által tudomásul vendő.

Ha netalan egyik vagy másik nemes ember kívánczokná a kijelölt vadakon kívül, avagy az erdőkben, és egyéb befalított helyeken löni és vadászni vagy pedig egyéb módon kihágásokat követvén, úgy toha azok az erdőmester valamint alárendeltjei által komolyan megintendők, illetőleg rendutasítandók, mindazonáltal valamint az erdő-

mester, úgy alárendeltjei is ne merészeljenek erőszakokodáshoz folyamodni, és gyakran halálal végződő verekedéseket megkezdni, hanem az eset a prefektusnak bejelentendő, a ki tudni fogja az ügyet — miként legjobban elintézni.

14-er: Es minthogy — a mint már fentebb is kijelenteték, valamint az erdőmesternek, úgy az alája rendelt vadászoknak kötelessége szorgalmatosan felügyelni, hogy a vadászati terület folyton szaporitassék, a mi azonban keresztül nem vihető, ha az erdők elhanyagolatnák, ennél fogva az erdőmester nem különben az alája rendeltjei minden lehető módon azokat fogják tilalmazni, gondot fordítani, hogy senkinek bár ki legyen is, az erdőből a prefektus engedelmé nélkül va ki ne adassék, vagy bár ki által elidognitassék.

Mínél fogva ő az erdőmester tartozik gyakraiban az erdők állapota, és mibenlétéről a prefektusnak egészen őszinte jelentést megtenni, és azon esetre, ha netán épület, vagy tüzifa az uradalom részére szükségeltetnék, a prefektussal együtt azt megvalaszatni, és megbeszélni, hogy a legcélszerűbben honnan lenne beszerzendő és befurazandó. — Es csak miután e kizemelt va a prefektus általi az uradalmi jelzővel ellátottot — kivágandó és rendeltetése helyére — a meghatározott időben és módon elszállítandó.

Az erdőmester nem különben a többi uradalmi tisztelt is, az uradalom űgrében egyetértőleg, kell, hogy működjék, és velők minden veszedést kerülve, a mely semmi szin alatt türetni nem fog — jó egyetértésben éljen. —

(Folyt. köv.)

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JÓZSEF

BRÓJ 44.

TECAJ V.

VU ČAKOVCU 28. OKTOBRA 1888.

Urednička pisarna:

Olivali pišće, fratarska hiža, živo na kodignaciji. — 8 uradnikom moš je svaki dan govorniti med 11 i 12 vrucom. — Sve pošiljke šćeća sa zadražja novinah, naj-še pošiljaju na ime Margitaj i Jozefaj uradnika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Kajizara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četert leta 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodb i fal računaju.

na horvatskom ! magjarskom jeziku izlazeći društveni i povuđljivi list za puk.
Izlati svaki tijeđen jedenkrat i to : vu svaku nedelju.

Štampeni glasnik „Medjimurskoga pašpamagja“ e n štampuškoga društva „Čakovečke šparkasse“, „Medjimurske šparkasse“, „Doljo-Medjimurske šparkasse“ i „Poljansko-vojvođsko društvo“ „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva“.

Na dušni dan.

Mrtvi, ki ste se trudili,
Na tem svetu tulko krat,
Budite v zemli počivali
Kam ste dišli trudni spat.
Kad trubente zatrubi,
Bute stali gori vi.

Scem ste nas vi ljubili,
Dobre duše bili ste,
Vam smo takaj mi včiniili,
Vnogo vrude suzice.

Kad trubenta za trubi
Videli se bumo svi.

Vi na vojski pokopani,
Bog zna, gde počivate?
Vaši grobi nisu znani,
Znana vaša duša je.

Kad trubenta za trubi
Videli se bumo svi.

Vi mladenci i device,
Vas je pokosila smrt,
Kakti cvetje i ružice
Mizel vete: v Božji vrt.

Kad trubenta za trubi,
Videli se bumo svi.

I vi starci i starice,
Ki ste dišli trudni spat,
Mlada budu oživela

Vaša trupa jedenkrat.

Kad trubenta za trubi.
Videli se bumo svi.

Pozdravljeni vi pokojni,
Mir i pokoj Bog daj vam,
Naši susedi neglašaji,
Ar pripravte prostor nam.

Kad trubenta za trubi,
Videli se bumo svi

Priredil:

LACZKOVICS TAMÁS.

Red je duša svih stvari.

Jeden stari poznanec s kojim sem negda skupa professore srdil, pozval me je k sebi. Budući mi je jako nahvaliti ondešnju okolicu, gostoljubivost ondešnjih stanovnikov i kaj-kaj drugoga to sem stalno odlučil pohoditi ga. Odluku moju sledil je naskoro čin i ja se za nekoliko danov odputim na taj put. Po sebi se razumeva, da sem kaj novoženjeni mladi tovaruš i svoju tovarušicu sam sobom vzel.

Putovali smo preko silnih bregov med grđimi pečinami; različitost okolice dala nam je dosta prilike, da si čas prikratimo na kolih. Lepa natura, šumicami, gajci, goricami a gde-gde s njivami izkinčena okolica pome ana tu i tam s divjom nedodajnostju, gde kojih predelov, sve to bilo

je dosta za vgdjanje oka, za prikraćenje časa.

Već se je začelo mračiti, kada smo na podnožju jednoga silnoga brega za stanovanje gori spomenutoga prijatelja popitali. Ljudi vu sebi odputili su nas na vrh brega gor na špicu.

S težkom splazili smo gori mukom sopunica, soptajučega mi konjica svedočila je, da smo sim gor bormeš trđi put imali. Hite gospodar, morem reći, prijel nas je jako lepo, prijateljski i uljudno.

Taki je kaj el spomenek, kak je već to pri takovih zestankih navada. Osobito naše dve gospe imale su vnogo toga za zripovedati!

Meni se je malo pamet zastavila na dvorištu, nije mi štelo iz glave oditi, kaj sem tu na prvi hip videl. Pred tim predstavlj sem si ja imanje mojega prijatelja lepo, k njegovomu staliju primereno. A niti o luksušu vedzadnjejava sveta nisem pri tom pomisliti pozabil. Ali kruto sem se prekanil!

Dvorište ovo predstavljalo je više kip jednoga opustošenoga grada, gde su nezadavnja Turčini haraćili i pustosili, nego li grunt tu stanujučega zemljskoga gospona.

Na stranom, k marofu spodobnom dvorištu ležala su raznovrstna gospodarstvena sredstva vu strahovitom neredu. Na sredini dvora plug, v tuju ornica, na jedno

strani vlačuga, na drugoj pak nekakva nepoznata stvar, polek na pol vršenoga zdenca na koprivama obrađenom kupu ciglova, brana s petimi, šestimi zubei tu jedne šraglje, tam razpužene lojtre, tačke kroz kotača, k platu na vulicu nagnuvšemu se prislonjeni drčki, za krpu tam privezani stari kolni koš, pred pivničnim ulazom nekoliko prebušenih plesnivih lagrov kroz obroča, zdavnja započeti i nedovršeni zidinah ruševine, nepokriti kotci i kuruznjaki; sve to činilo je na človeka čudnoviti i neugodni utisak!

Morti se taj dan nebi bil rešil ovoga strahovitoga kipa, da me nije želudec čisto na drugo navul mišljenje.

A prez fale! Celi dan na kolih sedeti, nikaj dobrog pojesti a vezda još bezkonečnomu izpitavanju izvršen biti, jeli čudo, ako pri tom človeku želudec progovori? I moja tovarošica činila se je takovoga nekaj premisljavati.

Na sreću podigne se hiže gazdarica, morala nam je iz oih mišljenje naše precitati.

Ah skoro sem zabila, reče, na kuhnju, naj oprostiju, moram malo prigledati, ar moje puce nikaj prez mene nemreju, a naša gospoda bi znam ve! malo jela; ah ova nesrečna družina!

No sam Bog iz tebe govori, pomislil ja ter joj baš s odprtim tonušom dam na znanje, da nebi ja baš samo malo jel, nego bormeš malo vi e! Za čas došla je ter nas obrativela, da ov čas bude stol prestat a večerja gotova I več mi je malo duša i želudec odlehnul, kad za par časov pljusne v hišu nakuštrana, k onim ženskam spodobna devojka, kakve med našimi šatornimi Cigani navadno vidimo i strana počme narekovati i tužiti se. Iz svega njenoga kriča izvadil sem to, da je nekakov nesrečni kokot vušel, prek plota odletel i kaj ja znam, kaj sve napravil.

Groza me je poprijela. Nebi li to bil takov kokot, koj bi imal nam za večerju služiti?

Nit za las se nisem vkanil, ar vu taj hip sko i iz hiže gazdarica, za njom gazda, deca i družina, pak hajd za kokotom. Nigdar nisem videl takove potire. Koj batinu, koj metlu koj kamenje bitali su za beguncom. Kada naša gospoda idu na vuka v potiru, to je samo igrača prema ovoj kaj.

Nu na zadnje ipak su kokota dobili i nemilosrdna skončali. Nazadnje nadošel je očekivani čas, a ja sem se bormeš prez šale na kokota hitil. Bil je dober, samo mu je bila jako velika faluga, da nije bil tak veliki bar, kak je puran!

Moj prijatelj poskrbel se je takaj za vino i posred velikih hvalah, del je na stol tri fele vina. Jedno je bilo plesnivo, drugo je zaudaralo po lagvu, tretje vonjalo je po tlu (gruntu) ali v jednom slagala su se sva tri, bila su najme tak kisela, da jih vu ovom svojstvu niti naš ljetonaji medjimurčan nadkriti nije moguć.

Pečel sem se taki izpričavati, da sem se od vina odstavil, jako malo pijem i još kaj-kaj. A kaj bi; v mojem življenju još nisem tak falbal.

Zel sem da idemo spat, na sreću nisem dugo čekal. Legli smo se.

(Konec sledi)

KAJ JE NOVOGA?

Zganje mrtvih.

Znano nam je, da vu nekojih orsagih mrtve nepokopaju, nego je vu k tomu pri-

pravljenoj pečnici zežgaju. Odkad su te pečnice (crematorium) prenašili, zežgali su vu varošu Gothi 75 mrtvih telesah. Po najposlednjem izvešču t. j. od 31-ga augustaša do 27-ga septembra zežgano je tam vu krematorijumu dvanajst mrtvih. Sr. otec papa izjavil je, da se protivi zganju mrtvecov, buduč se to s kršćanskimi navadami neslače.

Boqati trs.

Vu Szombathelyu ima Német Andraš ondelnji gradjan na svojem dvorišču jeden trs od fajte izabellove, koj mu svako leto navadno do 800 grozdov obrodi. Letos je prekoračil taj trs svoj navadni broj ter je na veliko veselje svojega gospodarja 1040, velim: Jezero četrdeset lepo i podpuno zrešenih dozrelih grozdov donesl. Star je 24 leta a več 16 let nije bil pognojen, pak itak svako leto lepo rodi.

Najdušga brada.

Vu Francuzkom varošu Lellu sedi v reštu jeden dobrostojeći človek, koj se more pohvaliti, s tim da ima najvešću bradu med svimi ljudmi na svetu. Ime mu je Julijus Dumont, visok je v telu 1 m. 62 dm. star je 43 leta. Brada njegova duža je 1 m. i 86 dm. andu dušga mu je brada, nego celo njegovo telo, zato ju i s iglami mora povezati. Sve se čudi, da se je taj človek v tatbinu zmešal, buduč je dobrostojeći gospodar.

Zenitba cara kinezkoga.

Vu Pekingu, orijaskinomu varošu pripravlja se nevidjena i još nečuvena svečanost. Cesar kinezki Kwang-Su ženi se. Pri toj svatbi budu del svoj imali svi državni činovniki i cela njegova vojska. Stroške gostbene nosilo bude celo cesarstvo a koštala bude ova velika gostba nikaj menje kak: 24 milijuna frankov. Bormeš bi k tomu još i nas pozvati mogel!

Rušenje brega.

Med Salandra i Grassano zvanimi talijanskimi varoši pripetilo se je, da se je jedna gora nad željezničkim putem viseča, baš onda počela rušiti, kada je jeden personalni vlak pod njim išel. Gora ova tak se je začela rušiti, da je vlaka zastavila ter ga velikim delom pod se zakopala. Pri sdrobljeni su nekoji vagoni a nutri biše ljudstvo stranom pomorjeno (sdružajeno), stranom jako težko oranjeno.

Smešni glavosek.

Vu engleskom varošu Boweri predstavljali su nezdavoja v jednom teatru igru, vu kojoj se jeduomu razbojniku glava seče: To je, to se razme tak napravljeno, da predstavljač, koj ima predstavljati tolvaja s odsečenom glavom, porine glavu nad lukujom vu stol zrezanom tak, da gledačji samo krvavu glavu vide na stolu. Jeden prošaenjak, hoteti smel napraviti, posipal je oko lukuje na stolu jakoga šnofanca. Kada je predstavljajč glavu nad lukujom van porinul i več tobož odsečenu imal, počuti jakoga šnofanca v nosu i nemoguć se uzdržati, počme na sav glas kihati. Kihanje postalo sve jakše, dok se je celo gledateljstvo na glas smejati počelo, kaj njum je svim baš najlepšu zabavu priskrbelo.

Redka smrt.

Redko što tak vumre, da bi si glavu vu spružicu vlovil ter ovak zglavil. To se je pripetilo jeduomu berlinskomu trgovcu. Taj človek redil si je stvari vu jednoj velikoj ladici klečeč pred njom. Najedenkrat zaklope se vrata od ladice i tak stisnu glavu nepazljivo ga trgovca nuter, da je odmah dušu spustil. Našli su ga onak s glavom vu toj spružnici mrtvoga. I to nam more za lepu peldu služiti, kak imamo biti pazljivi pri poslu.

Filoxeru su prenašili.

Posvud se ljudstvo čudi, kak i na koj

se je način pojavila filoxera, niče toga pogoditi i prestidirati nije do vezda mogel zvan jednoza vencilina. Jeden nagyváradski vencilin, pred kojim tužil se je njegov gospodar zbog pustošenja filoxerina, odgovori tužečemu se gospodaru ovak: „Nije to vezdašnje živina gospone moj, bila je ovakova več pred vngnimi letmi, nu ona velika gospoda vu varošu vezda stopram delaju s nesrečnom ovom živinicom velike komedije, da vngoi od te gospode imal bude iz česa leže živeti! To je mudra oseda!

Strela.

Vu vngnih občinah je još ta stariuska navada, da na oblake zvone „krišajcu“ da tuču i strelu s tim oi obćine odvrnu. Da to križanje proti tuči nikaj nehasni, to se je več na sc mestah dokazalo, da pak strelu još menje uzdržati more, to je pak dokazalo ovih danov pripe enje vu Négyesu. Približavali su se k ovoj obćini črni, grdi oblaki a zvonar hajd brže križat. Ali križanje bilo zabađava, strela vudriča je baš vu tureu, pod kojim su zvonar i njegov sin zvonili koje je takaj o-ica.

Samoubojstvo.

Iltanos Imre i Braun József dva prijatelji, koji su na kirurškiom izpitu v Budapestu prepali, dogovorili su se, da si življenje vzmaju. Odišli su vu cinkotsku šumu i tam iz jednoga istoga revolvera obveda jeden za drugim skončali. Jeden je tomu zdehnul, drugi vu špitalu trpi, nezna se, jeli bude živ ostal. Obveda su iz dobre familije mladići a to nam da posumnjati, da su i ovi po novoj modi vu carti i gizdi odhranjeni zato su tak daleko došli.

Nesreća na morju.

Iz Halifaxa dobadaju glasi, da se je nedaleko odonud engleski brod The Queen sa Madeleinom zvanim brodom skup tresnul a to s takovom silom, da je ov poslednji luknju zadobil i taki vtonul. Buduč je velika meglja bila na morju, s toga nisu se svi mornari i putniki osloboditi mogli. Preko dvadeset ljudih zgubilo je življenje vu valovih glibokoga morja. The Queen odporil je neozledjen dalje.

Pojedjeni ljudi.

Vu Madimoli, nasebini istočno-afrikanskoj napai su ondešoji stanovniki obćinu jednu, gde su Nemci stanovali ter ju vužgali. Nemci nastojali su vučiti, nu afrikanci vlovili su od njih tri ter je na strahoviti način vmorili. Kada bi je bili vmorili, priredili su veliku svetčanost. Nemce rezkomadali i veliki aldomaš, nje lepo tečno pojeli. Pak što more reči, da nema na svetu človekojelcov?

Statistika grešnikov.

Poznato je, da najveše zločinovcova ima vu Londonu, zatim v Parizu, Petrogragu, Berlinu, Beču, Varšovi, Olessi a zalibože i v našem Budapestu. Londuska policija sastavila je statistika zločinovcova za leto 1886 vu kojoj izkazala je sledeći red zločinstva: Ovo leto bilo je v Londonu 8000 potepahov (skitailah), 6050 tatov, 78 nasilnih razbojnikov, 56 peneznih falzifikatorov, 634 takovih, koji su falzificirane peneze reznašali i izmenjali, 646 gospodskih (nobi) varalica (švindlerov), 100 takovih, koji su prošačke liste pisali, 1400 žepnih tatov (peitlsnajer), 280 pasjih tatov, 12 jezer potepajčjih se nesramnih ženah, 30 konjskih tatov, 2000 takovih, koji se vu nikakovu kategoriju uvrstiti nemoreju, napokom navlo se 706 takovih skromnih mestah, gde se gori spomenuti zločinci i nesrećniki skup shadaju i svoj herberg imaju. Na ovaj isti način ima i Berlin svoje zločince vu pojedinih branžah svih skupa do 30 jezer. Vu Beču se isto tak nahadaju raznovrsni ništakoristniki